

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2020/448**af 17. december 2019****om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/2251 for så vidt angår præcisering af behandlingen af OTC-derivater i forbindelse med visse simple, transparente og standardiserede securitiseringer med henblik på afdækning****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 11, stk. 15, i forordning (EU) nr. 648/2012 er blevet ændret ved artikel 42, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ⁽²⁾. Denne ændring blev foretaget for at sikre, at derivater, der er knyttet til dækkede obligationer, og derivater, der er knyttet til securitiseringer, behandles på samme måde for så vidt angår marginkravene for OTC-derivater, som ikke clearers centralt. Da Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾ bygger på artikel 11, stk. 15, i forordning (EU) nr. 648/2012, bør førstnævnte delegerede forordning ændres for at afspejle den ændring, der er foretaget i artikel 11, stk. 15, i forordning (EU) nr. 648/2012, og derfor indeholde regler om risikostyringsteknikker for OTC-derivataftaler, som ikke clearers af en central modpart, og som er indgået af en securitiseringsenhed med særligt formål i forbindelse med en securitisering.
- (2) I overensstemmelse med den ændrede artikel 11, stk. 15, i forordning (EU) nr. 648/2012 bør sådanne regler om risikostyringsteknikker for OTC-derivataftaler, som ikke clearers af en central modpart, og som er indgået af en securitiseringsenhed med særligt formål i forbindelse med en securitisering, tage hensyn til de hindringer, som de pågældende securitiseringsenheder med særligt formål oplever, når de fremskaffer sikkerhedsstillelse. Fordi securitiseringsenheder med særligt formål som regel er struktureret til kun at generere begrænset overskudslikviditet, råder de over de færre aktiver, der kan anvendes til udveksling af sikkerhedsstillelse. Denne hindring forhindrer securitiseringsenheder med særligt formål i at udveksle sikkerhedsstillelse på en måde, der er i fuld overensstemmelse med kravene i delegeret forordning (EU) 2016/2251. I henhold til en række specifikke betingelser bør securitiseringsenheder med særligt formål i forbindelse med en simpel, transparent og standardiseret securitisering (»STS-securitisering«) derfor ikke være forpligtet til at stille sikkerhed. Dette skal give securitiseringsenheder med særligt formål i forbindelse med en STS-securitisering en vis fleksibilitet og samtidig sikre, at risiciene for deres modparter begrænses. Securitiseringsenheder med særligt formål i forbindelse med en STS-securitisering er imidlertid ikke forpligtet til at opkræve sikkerhedsstillelse fra deres modparter og til efterfølgende at tilbagebetale den på forfaldsdatoen. Modparterne til securitiseringsenheder med særligt formål i forbindelse med en STS-securitisering er derfor forpligtet til at stille sikkerhed i form af variationsmargin i kontanter. De bør have ret til at få beløbet helt eller delvis tilbagebetalt, mens securitiseringsenheder med særligt formål kun bør være forpligtet til at opkræve den variationsmargin, der er modtaget i kontanter, og til at stille sikkerhed i form af en variationsmargin for det beløb, der er modtaget i kontanter. Dette er i overensstemmelse med betragtning 41 i forordning (EU) 2017/2402, som henviser til behovet for at sikre sammenhæng i behandlingen af derivater, der er knyttet til dækkede obligationer, og derivater, der er knyttet til securitiseringer, for så vidt angår clearingforpligtelsen og marginkravene for ikke-centralt clearede OTC-derivater.
- (3) Delegeret forordning (EU) 2016/2251 bør derfor ændres.
- (4) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke clearers af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

- (5) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de dermed forbundne potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om en udtalelse fra interessentgruppen for banker, som er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁴⁾, fra interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger, som er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽⁵⁾, samt fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder, som er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁶⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) 2016/2251

I delegeret forordning (EU) 2016/2251 indsættes som artikel 30a:

»Artikel 30a

Behandling af derivater i forbindelse med securitiseringer med henblik på afdækning

1. Uanset artikel 2, stk. 2, og når betingelserne i denne artikels stk. 2 er opfyldt, kan modparter i disses risikostyringsprocedurer fastsætte følgende i forbindelse med OTC-derivataftaler, som er indgået af en securitiseringsenhed med særligt formål i forbindelse med en securitisering, jf. artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ^(*), og som opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 5, i forordning (EU) nr. 648/2012:

- a) variationsmargin stilles ikke af securitiseringsenheden med særligt formål, men opkræves af dennes modpart i kontanter og tilbagebetales til modparten på forfaldsdatoen
- b) der hverken stilles eller opkræves nogen initialmargin.

2. Stk. 1 finder anvendelse, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparten i OTC-derivatet, som er indgået af securitiseringsenheden med særligt formål i forbindelse med securitiseringen, er mindst ligestillet med indehaverne af den mest privilegerede securitisering i form af et værdipapir, forudsat at modparten hverken er den misligholdende eller berørte part
- b) securitiseringsenheden med særligt formål for den securitisering, til hvilken OTC-derivataftalen er knyttet, er løbende omfattet af en grad af kreditforbedring for den mest privilegerede securitisering i form af et værdipapir på mindst 2 % af de udestående værdipapirer
- c) nettinggruppen omfatter ikke OTC-derivataftaler, som ikke er knyttet til securitiseringen.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2019.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
